

“Per què no es pot passar? Perquè venen els reis”

◆◆◆◆ Crònica | Toni Vall

L 15 d'octubre de 2019. Nit del Planeta al MNAC. És el primer dia de les protestes per la sentència del Procés. A la sortida, des de dalt de Montjuïc, es veuen focs al mig de la ciutat. Una imatge colpidora, dantesca i també un punt poètica. El guanyador ha sigut Javier Cercas. Han passat dos anys i una pandèmia tenebrosa. L'any passat el Planeta va ser auster, en família, al Palau de la Música, amb premsa acreditada i quatre convidats comptats.

Enguany, setantè aniversari, retorn al MNAC, Santa Teresa coincideix amb el retorn d'una seminormalitat. Relativa, esclar. Els reis presidiran el sopar i hi haurà, per primer cop en tres anys, un membre del govern català. Fantàstica sorpresa al sortir del metro i enfilars l'avinguda Maria Cristina: no es pot arribar al destí caminant, els Mossos ho impedeixen. Per què? Perquè venen els reis, i tant que sí. Quina explicació és aquesta? “Si vols pujar caminant has de fer el mateix camí que els cotxes”, ens diu un Mossos. Insistim. L'editor Daniel Fernández, amb el do de la paraula, argumenta i convenç. Diem la veritat, uns companys seus ens han dit que sí que podíem. “Jo soc finalista, a mi tampoc em deixareu passar?”, se sent. El caporal es fa càrrec de la situació i, excepcionalment, ens deixa continuar. Abans que res, el més primordial és dificultar la feina de la gent i la mobilitat dels convidats. Per què? Home, perquè venen els reis.

Els convidats s'han d'esperar fins a dos quarts de nou per entrar. La primera persona que veig, al mig de

l'immens hall, és un convidat, Miquel Roca. Encara hi ha categories. Una encarregada de premsa es dedica a perseguir periodistes i dir-los que no poden estar enlloc. Només a la sala de premsa. Li explico que he d'estar pendent de la gent que arriba. No hi ha manera. No escolta. L'agent literària Anna Soler-Pont, sempre entusiasta, sempre expansiva, em dona una alegria. Volia

portar una agulla de solapa amb una corona a l'inrevés.

Al final s'ha reprimit per si la seguretat li buscava les pessigolles. Però el seu esperit republicà roman intacte. Veig Ildefonso Falcones, Enrique Lacalle, Javier i Carlos Godó, Joan Rosell, Josep Sánchez Llibre i molts empresaris amb vestit de nit. També molts directors de mitjans, també encorbatats. La nit del Planeta per a moltes persones és alguna cosa així com la gran nit de la cultura a Catalunya. Els polítics es fan esperar.

Abans entra el jurat, venerable. Fernando Delgado i Rosa Regàs s'ajuden amb un bastó. És inconfusible el passejar pausat i compassat de Pere Gimferrer.

Se sent parlar insistentment d'una triple personalitat com a factible guanyadora. S'esborra el somni de poder veure Pilar Rahola –un dels rumors l'assenyalava– recollint el Planeta de mans dels reis. Per fi, amb retard, fent-se esperar: “Ses majestats els reis!”, se sent per megafonia. Els assistents s'aixequen i aplaudeixen. Entren amb Miquel Iceta, Pilar Alegria, Ada Colau, Teresa Cunillera i la consellera Natàlia Garriga. No hi ha notícia, encara, de focs al mig de la ciutat. ◆◆

01. EDUARDO MENDOZA. 02. SANDRA BARNEDA. 03. FELIP I LETÍCIA A LA GALA DEL PREMI AMB LA RESTA D'AUTORITATS. CRISTINA CALDERER